

פרק כ-תבואה חינוך לתחסונה ועובדות ה' בשמחה

לחותה מודרנית לסייע לה בשלום הרוחני. כל זה גן, יכון של
סוציאליזם סוציאליים פוחדים לו. וזה אולי עוזם וכלכלי יגידו.
אבל ליותר אמת בשלום הרוחני הוא, כי אין שום דבר שבודא לנו לו
לטרא "הנ' אה לך". זה כל תקווה שרוין הוא כל גורט וגבורה
ששלום, ולא הפעם שיכירנו אולם על זאת טרא, ולא נטהvr שמי
לפצעה.

סמלים וסמלים

14

טו סדרת הפלגאות אשר בוצעה בהשכלה והשנאה ובאהבת
היאליסטיות בתקופה הנורווגית היה. וכל ההורג עצמה
סדרת הפלגאות זו ראייה להפרע מוקם. שונאטור. תחת אורה
לא-אנדרוגינית-ה-אלט'יזם בנסיבות י השתוב לבב.
וכל הטענו דעתיו וחוליק כבוד לעצמו ימחזב בצעירות
בקומות אלו חוטא ושלטה. ועל זה הווידר שלמה
ואסף. אל-התהדר לפני מלך וכל הטעשייל עצמו
ומכל גפסו בנסיבות אלו היא הנורול הנטיבד והשבד
מאחבה. וכן דוד מלך ישראל אמר. גקלתי שוד מלחמת
ו-טירתי שפל בצעירות. ואין הנורולה והכבד אלא לסתמך
לפni ה. שנאטור. וכפלך דוד מסע ימברבר לפni ה

וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ

9

אך רבי פרנץ אמר רבי יוחנן: אזהה שנה לא
בשא יישראל את ים הכהרים. וכי דואגים ואומרים:
שכא נחחייכו שונאים של יישראל כל'יה. מצחה ביה
קול ואמרה להם: גולכם מזוקניין לחיי העולם הכא
מאי דרוש? אמרו: כל (חומר): ומה משכנן שאין
קדושתו קדושה עולם. וברבן: חיר - דוחה שบท,
דאיסור סקילה, טקדים. וקדושתו קדושה עולם. וברבן:
צבור, ויום הכהרים דעניש קרה - לא כל שגן...
— אלא אםאי הי' דואגים — חמם — צורע נבויה.
או הכא — צורע נרוות. הכא נמי. מיעבד — ליעבד
סיביל לא ניכלו ולא לישטו: אין שמחה כלל אכילה
ושתיה.

167 2818 8704

... השיא העליין של לימוד תורה, קיום חורחה וקיים משואה וזה מוכיח שמשמעותה בחרך עבורה הקדוש הנדראה של הארייזיל שחק נזרחות אל עצמות ר' בשפהה הוא וכן להשראת רוחה הקדושה¹. יש רברית גוזלית ביחס לכך ידעת ר' ומזכות, את ר' אלהיין תירא². אך לעילא לעילא מכל הרכישת הגמלים והגלאים הלאה, יש עבורה ר' בשפהה, אין על זה זיהוי מיוחד בתחום תורה, אלא שיש רברית שמתווך גודליהם, הם אינם מתחכאים בכיוון פירחוי, אלא כמיון בדרך אגב. דוגמא לכך היא ההלכה שלטמגניות אין שפירה אלא בקשרו. כך מרגניות ויזומות גדולות אידיות נשגבות נפלאות. שפירוף היא רזוקה לא בגלויה, בגין אהבה ויראה, אםפה מוחכר עין השמיה רוך אגב כפרשת התוצאות, בין הקטלות מהלצות הטרוגניות ה;zאת, תחת אשר לא עבורה את ר' אלהיין בשפהה וכשוג לבב³. שם נמצאו שרבה של שפתה הפוכה⁴.

“גבורה ר' כסותה. שמהה שמהלה במאוזה”. הטעותה היה שמייסת השם, והרי
הקדוש אמר שזו היא את כל מרדתויה מארך שפיך או ר' כסותה,
בירושלים¹. מוכך שטמאן בילויווארה נזרען כי, כי יתמן שזבינה יהו
הקדוש. הטעות והטעות, הטעות הגלות של הוודוקדים, וטעות
שמהה בר. יטמא לב מבקשי ר'». עז' רבינו גאנז בעין מבער' ר', יטמא
לב מבקשי ר', רבכער' ר' יטמא כל'. כהארה מוכך נער ליטראן גאנז
שמהה המאו ר' כסותה².

השכבה איננה יכולה לפרק את תרומות כ"א אם לאנשיים גויים
חכמים הבודה אל ד"ר לאוּסָטְהַרְטָה ר' שְׁמֻאֵלָה וְאֶלְעָזָר כ"ב בפירוש
אלתת סמאנט ברכם במחילה נאדריה גומילה חביבה כל יתשבות
כל אשר היה ברא תגבורה תקליטה מחרה ר' פטרון ישבן כ"ג אמר ר' יונה
ונזאתם מכך בירצחות ירושה מכך חבל צויר ארכ' אורט מכך שירץ
ונזאתם כ"ה חזקיהו הצעיר הצעיר הצעיר הצעיר הצעיר הצעיר
ונזאתם בערך ר' יונה יבניאן יקניאן יונזרם מונזרם לבריהו מונזרם
ונזאתם ג' נזאת ר' יונה יר' יונה יר' יונה יר' יונה יר' יונה
לידותיהם מונזרם עטאות קדרים ציליט ור' יונה יונזרם בערך אונזרם ור' יונה
ונזאתם כ"ז יונזרם יונזרם יונזרם יונזרם יונזרם יונזרם יונזרם

הביבטה ו/orה, שבפה שישראל האיש על רב השוכה א"ש עשה הגם לישראל
וקדשו במצוריו, למזורה חחשב וטושה נתירוח ליזצרו וקוכע לו שבר. ניש טב
פחוות מה, אשרינו מה שוב חלקתו וטה געים גורלנו. ואמרו רבוחני זכרום
לברכה וקרושין לט. בו דשבר מצור בראוי עלקא ליבא. אכל בשבר השמה ארץ
אוכל בעולם הזור והשבר היוצר גדור לישע על השמה, שואה להשגת החקמה
והשגת השלמות. שכן גלה סודו רבטה הארוי ניל. שואה שואה להשגת חכמה
נסלה והשגת רוח-הקרש, הכל גלה בשכיל שנגה שלח שכתה רבה בעסוק
בחורה ובקיימו שום מצור יוחר מפואר שלל רב. נמצא ששבר שמה של מצור
מצור:

ולא י לארך בקיה שישמח לו. אלא גם ישקה לב אטליים ונתקאים כאשד יכול בקיה שיוכל לכבוד ולהחבק ולגנשאות ולהונאות, ולסזונה רעה וחשב. ואקרו רבוחינו זכרונות לקרבה וכרכות ו בו כל הנקה משעודה חתן ואינו משפטו עובר ביחסה קולות. וראוי לקל אחד שישתדל כאשר יכול, לשפח חתן. וכל אדם איתן חיב אלא כshawro, וטוב מעט בכוונה לשם שמיים. ולא בטו שעוגנים קצת שפוגבים בשפטות וביל אמר שעוזשים לשם בגין לשפח חתן ובלה. ריוואים מן השורה,

911 ref

6

הסודן-השימושה – אות לפנים יSTITUTE
אך בכך ראיו כהותבוק. כיצד יתכן שאדם המקיים את כל תזריך המפותחות,
יסול בנהר למיושם הנסיבות החטופה שמתוכיות, רק מאין שלו? פירב
שנות נבזבזו? כי גם אם האנומיה היא חלק מפרשי קיום המפותחות –
חano באל חסרון של פרט מפרשי המפותחות. ראיו שטבוחהן קללות שטוחה;
אך שכן נמצאים כמים, שכל המקיימים את רשותה נשחתן, מוצאו
שבראה תפיז לארסיך עוד ועוד עבודת זו ננטה, היה עוזרת על חזחות
כגופית של האחד אם המפותחות, וואנו כל שהואה מבין אם מנטהן המפותחות
מפלג תזריך שפזגה לו שכו נבזה בפחים נבזבזו – עשתה אותה כבשומה
ואנו רק זיכל – אף גדריל את שפתות המפותחות כל אינו אם האחד ננטה
אות-מקדים עדין אף כל מפרשיים – זונת אכן שפוך וילך בזרחה,

והשכלה, היה חזרה והשנה ביחס לכך
אל – פלופוזת התורה בפרשנות – –, כי שפכיים מזוות בחרנאות כבשה
– סימן שאין לו אחות רגנית פיזית. תשבצון היה רשותו לאמנתו של
הristol שכבשו ולו אם ברוך רזא זוז נקיון כל תחרתי – – פקודה
5) התורה שפכו וסביו רוא, שפכו אחות צלייל. אבל בז' באה התשובה בז' –
אם יישין לךיס את פכו הנקנות, היה שפכו לא פלופוזת יסודו את
רשותו להרשות שפטות, וזה יסודו בז' את רשותו לאמנתו
אל הנקנות אשר רק בורות כריזא אל הנקנות, וזה לא מושך כלל פלופוזת
לאחרין העשא רוא שפכו כראוי השכלה והכשרה. וזה אשר לא יסוד
על פלו הנקנות, הוא לא יסוד על תולעת אל פלו. פלו פלו
הנקנות, או פלו יסוד זעמן כראוי הנקנות פלופוזת. יסוד כז' יסוד –
לפונו יסוד הנקנות כזאת זו ולפונו יסוד הנקנות פלופוזת. יסוד כז' יסוד –
כלו יסוד כז' פלו רצאנן פלאזיהן

卷之三